

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. III. Varii modi quibus omnes & singuli Christiani, ad Bellum Sacrum vocati, suo muneri satisfacere debent: sic ut unusquisque suas partes expleat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

§. III.

Varii modi quibus omnes & singuli Christiani, ad Bellum Sacrum vocati, suo muneri satisfacere debent: sic ut unusquisque suas partes expleat.

 Uandoquidem certissimum fit, omnes & singulos Christianos, in Christi Sanguine renatos, Christi esse milites, & ab illo vocari ad Bellum Sacrum, contra visibiles, & invisibiles Crucis, Nominis, ac legis ejus hostes: nunc breviter, clarè & solidè, exponendum est, quibus modis singuli pugnare debeant in hoc Sacro Bello, Ecclesiæ militantis, contra communem hostem Christianorum: qua in expeditione hæc videntur observanda.

Primum omnium, sine quo non potest hoc Bellum contra Turcas habere optatum exitum; est ut Principes Christiani Sacro foedere uniti, consulant & conveniant inter se, sub uno visibili totius militantis Ecclesiæ Capi-

Q 2

te Romano Pontifice; quo loco, quo tempore, quâ ratione; quibus conditionibus, quibus auxiliis, sub quibus Ducibus terrâ marique, quibus expensis communibus, & singularibus; quo minori incommodo, & periculo; quo majori emolumento, & compendio; in præsentî rerum statu, tam opportuno; hoc Bellum promoveri expediat, tum ad universale Ecclesiæ bonum, tum ad particulare Principum emolumentum: quæ omnia, & plura alia media congruentia, facilè Deo favente invenientur, si Principes Catholici, sincerè velint, pro viribus suis Turcam oppugnare, & ejus Imperium evertere; det illis omnibus Deus, tam efficacem hanc voluntatem, quàm mihi inspirat.

2. Non soli Principes Catholici Romano Pontifici in aliquo conventu publico, convenienti loco, conjunctis animis, ad hoc Bellum conspirent; sed etiam Principes ipsi protestantes, quorum causa hic non minus agitur, quam Principum Catholicorum: illi ergo omnes cum Romanorum Imperatore se uniant, ut uno impetu, & tem-

pore, simul, diversis in locis sibi magis opportunis, communis inimici urbes oppugnent, Provincias armata manu penetrent; terrorem armorum suorum ubique incutiant.

3. Quia experienciâ tot sæculorum constat; omnem in debellando huc usque communi omnium Christianorum inimico, constitisse, in divisione, & dissensione diversarum nationum: obvia est concordiae ratio, si quisque, seorsim loco sibi commodiore hostem invadat, & omnes simul; ut nullibi sit in tuto inimicus omnium & singulorum; & nullus alium nec palam, nec in occulto impediatur: & quidquid, singuli Principes Turco adiment, eo ipso jure Belli occupent, sibi vindicent ipso facto.

4. Ut summus Pontifex habeat apud se, tam ex propriis, quam ex oblatione voluntaria Regum, & Principum, Thesaurum magnum auri argentiq̄ue, sine quo Bella minimè bellè procedunt, cujus ipsemet pro paternâ, suâ in omnes, & singulos charitate, sit fidelis dispensator illis Principibus, qui magis præmentur, atque illo subsidio

confestim eis succurrendo: qua in dispensatione, pro suâ prudentiâ & charitate in omnes, etiam ipsis Principibus protestantibus, in necessitatibus & oportunitatibus opitulabitur, si ipsi in communi causa hoc Bellum cum Catholicis prosequantur.

5. Porrò ne quis Catholicus, vel acatholicus, ditiones Principum eo tempore quo Bellum Sacrum prosequentur, quovis titulo invadat; omnimodo cavendum, vi utriusque gladii, spiritualis & corporalis; cum hæc sit essentialis, & fundamentalis conditio, Sacri fœderis, quâ violatâ totum rueret in interitum Christianorum.

6. Plurimum expediret non solum Reges & Principes protestantes, qui Christum confitentur, ad hoc Bellum contra inimicum communem efficacibus mediis convocare: sed ipsum etiam potentissimum Turcarum æmulum, Regem inquam Persarum, arctum cum illo fœdus, æquis conditionibus ineundo: sicut factum est, aliàs, cum ejus prædecessoribus; imò à triginta quinque annis, vidi Romæ legatum Regis Persarum, qui Innocentium X.

ad fœdus commune ineundum; contra Turcam excitabat, & quidem oblati conditionibus, tam honorificis, & fructuosis Orbi Christiano: ut illis auditis, & discussis; summus Pontifex ingemiscens exclamasse dicatur, Deum docere voluisse, per Principem infidelem, ipsos Principes fideles, modum efficacem debellandi communem omnium Christianorum hostem. Porro hæ erant præcipuæ conditiones, aureis Characteribus, & Perficis litteris in membranâ pergamenâ exarata: quas Legatus, me, cum multis aliis præsentem, explicavit: nil addo, nil detraho; saltem quantum meminisse possum.

I. Ut Romano Pontificè Auctore, fidei iussore, & sponsore, Principes Christiani fœdere, secum stabilito, Turcam totis viribus terrâ marique aggredierentur: sicut ipse simul conjunctis armis, ingenti cum exercitu, in loco designato invaderet: nec ulli fas esset seorsim cum Turcâ, quavis de causâ, de pace, aut suspensione armorum agere; sed solùm omnes simul convenirent.

2. Cum experiētiā doceat non expedire, ut plures nationes diversæ, variis Principibus subditæ, sub unico Duce militent, in eodem exercitu; oportere copias in diversa loca dividere, sic ut singuli Principes Christiani, cum suis propriis militibus, loco sibi opportuniore, adoriantur inimicum communem, & quod quisque, quomodocumque, illi eripiet, sibi ut jure Belli justī acquisitum servet in perpetuum.

3. Ut ex oblationibus voluntariis Principum, aliorumque Christianorum, necnon ex propriis Ecclesiæ Theauris, ingentem auri, & argenti acervum, ad omnem eventum paratum, apud se servaret summus Pontifex: quo parti indigentiori succurreret in opportunitatibus, pro sua prudentia & charitate: in quem commune subsidium Rex Persarum, plures aureorum milliones, præmissurum se pollicebatur; nec tamen sibi quidquam ex illâ pecuniâ deposcere.

4. Se non solum durante fœdere, sed & in posterum daturum, & ultrò dare, libertatem in omnibus suis di-

tionibus, prædicandi legem Christianam; & plenam facultatem suis subditis illam amplectendi. Quid bono temporali, & spirituali Ecclesiæ Catholicæ, & singulorum Principum, ac populorum Christianorum utilius, jucundius, & honorificentius, istis conditionibus?

Verùm proh dolor! proh pudor! proh immane scelus! discordiarum inter Principes Catholicos furiosus ventus, omnia illa consilia dissipavit, coactusque est Legatus re infectâ discedere.

Usque adeò verum est, dissensionem Principum Christianorum, esse propagationem Imperii Mahometanorum.

Porro ut ad primarium propositum, unde nos abstraxit discordia Principum, redeamus.

7. Septimum & efficacissimum medium ad felicem Belli Sacri exitum, à Dei bonitate & singulari auxilio obtinendum; consistit in reformatione morum, in extirpatione vitiorum, scelerum, iniquitatum, scandalorum, quibus Christiani Divinam justitiam pro-

vocant ad vindictam. Sicut enim contingebat Israëlitis, sic accidit Christianis, toties illi vincebatur ab inimicis, quoties ipsorum delicta Deum contra se excitabant; sic in præcedentibus Bellis Christianorum, constat flagitia & scandala quæ passim dominabantur in exercitibus fidelium, Dei iram accendisse contra sælestos; quippe effrenata. vivendi libertas, luxus, luxuriæ, ebrietates, sacrilegia, contentiones, & enormiora flagitia, quæ calamus horret scribere; ipsos fidei inimicos excitabant, ad blasphemandum Deum Christianorum: sicut ergo si Deus sit pro nobis nullus prævalere potest contra nos; sic ex adverso, si criminibus novis, Deum iritemus contra nos, quis erit pro nobis? Ne ergo in ipso Bello Sacro, Bello appetamus Deum ipsum: cessent peccata & scandala, tam in castris, quàm in urbibus; in Aulis, & in ipsis Templis: cessabunt Dei flagella. Faciamus fructus dignos poenitentiae, & obtinebimus à Deo plenum fructum sacrae militiae.

8. Sit ergo hoc postremum, & po-

tentissimum medium ad felicem suc-
 cessum Belli Sacri; imò totius cursus
 vitæ nostræ mortalis, quæ militia est
 super terram: ut magis satagamus per
 bona opera, per exercitia pietatis Chri-
 stianæ, in uno spiritu fidei Catholicæ,
 & dilectionis Regalis Christi J E S U,
 omnium Christianorum Imperatoris,
 armatis precibus, pro gloria Crucis,
 præliari prælia Domini Dei nostri: &
 sicut Moyse orante expansis brachiis,
 Josuë vincebat Amalec; sic summo
 Christi Vicario offerente Deo exerci-
 tum Agnum Immaculatum, pro
 exercitu fidelium, dabit Deus victo-
 riam de inimicis nostris.

Cùm igitur hoc Bellum Sacrum,
 commune sit omnibus Christi nomen
 invocantibus, Duces nostri & milites,
 Sacerdotes, & populi, qui aliis pu-
 gnantibus manere debent in Civitati-
 bus: omnes in uno spiritu imitentur
 Machabæos; Numinis opem, Sanctissi-
 mæ Trinitatis magnum auxilium im-
 ploremus nostris precibus humillimis,
 supplicationibus, jejuniis, elemosynis,
 bonis operibus, iteratis Sacrificiis spe-
 cialibus, ad hunc finem assiduè nobis

conciliemus Dei benignitatem, ut faciat Omnipotens in suis & per suos, quod nullus facere potest nisi ipsemet, qui facit mirabilia magna solus.

Ecce quò tandem spectant, & unice tendunt oracula Prophetarum, prædicationes Apostolorum, sollicitudines & exhortationes summorum Pontificum: Sacrificia quotidiana Sacerdotum, preces, petitiones, obsecrationes & orationes omnium fidelium; omnesque conatus totius Ecclesiæ militantis. Nimirum illa Sancta **JESU-CHRISTI** omnium omninò hominum Salvatoris sponsa fidelissima, sponso suo in omnibus unita, ejusque spiritu, charitate universali & zelo pro omnium salute inflammata, omnes suos filios ad Bellum Sacrum, tantis clamoribus & per universale jubilæum convocavit, ut omnes gentes paganorum, Turcarum, infidelium & omnium inimicorum Crucis Christi, Evangelium gratiæ & salutis æternæ recipiant, Deum unum, trinum, omnium Creatorem, & **JESUM-CHRISTUM** omnium Redemptorem, in Spiritu Sancti timoris ac amoris, & veritate fidei di-

vinæ adorantes, nobiscum salutem
Æternam consequantur.

O Divina Trinitas, Sancta & una
Deitas! omnes qui in Sanguine Chri-
sti, per invocationem Sanctissimi tui
Nominis renati sumus, infinitam bo-
nitatem tuam supplices depræcamur:
per Crucem Domini nostri **J E S U-
C H R I S T I** Sanguine ejus pretiosissi-
mo tinctam: per Sacratissimas Corpo-
ris ejus gloriosi cicatrices; quas tibi
ostendit, semper vivens ad interpel-
landum pro nobis: ac denique per quo-
tidianam oblationem Eucharisticam,
Sacrificii incruenti; omnium ejus mi-
rabiliū maximi: ut omnes inimicos
fidei duplici contritione contritos;
Sanctæ tuæ Ecclesiæ militanti in ter-
ris: sic aggregare digneris, ut cum tuis
fidelibus in tua Ecclesia triumphante
regnent gloriosi in Cœlis.

